

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : I Sayı : 22 30 Mart 1966 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT
Sorumlu Yönetmen : ERDOĞAN GÖNÜLLER
Sekreter : ÖNER CIRAVCĞLU
Yönetim Yeri : Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3
Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON
Baskı : "Hâkimiyet" Basımevi

DİKKAT! DİKKAT!

Devlet Radyosunda Amerikan Propagandası Yapılıyor!

Osmanlı Bankası'nın düzenlediği «Size Bir Mektup Var» programı, reklâm sınırlarını aşan tipik bir propaganda saatidir!

AMERİKAN Casusluk Örgütü (C.İ.A.) nün, Türkiye'deki toplumsal uyanışı engellemek için son zamanlarda giriştiği suçlama ve suçlu yaratma kampanyası, akıl almaz bir seviyesizlik içinde yürütülürken, bu oyunlardan habersiz birtakım millî müesseselerimiz, gözükapalı bir Amerikan propagandası ile halkı aldatmaya çalışmaktadırlar.

İhtilâller yapan, hükûmetler deviren, cinayetler işleyen ve az gelişmiş ülkelerdeki ulusal kurtuluş hareketini yürüten gerçek milliyetçileri «komünist» diye kovalayan C.İ.A.'nın Türkiye'de de «komünist avı» tertiplerine başvurduğu bir sırada, Osmanlı Bankası, Amerikan kapitalizmini göklere çıkarmak için Devlet Radyosunda propaganda programları düzenlemektedir!

22 Mart 1966 günü akşamı İstanbul Radyosunda dinlediğimiz bu programda, hiç yeri yokken Amerikan halkının zenginliğinden, çalışkanlığından, yardımseverliğinden ve ileri yaşama seviyesinden söz edilmiş; herşeyin en büyüğünün, en üstününün ancak Amerika'da bulunabileceği, Türk turistlerinin (!) ağzından söyletilmiştir.

Şimdi ilgililerden soruyoruz:

● 1 - Emekçi Türk halkının ödediği vergilerle çalışan bir ulusal kurumda, «reklâm» kisvesi altındaki bu kaba ve yakışıksız propagandaya nasıl müsaade edilmektedir?

● 2 - Reklâm sınırlarını aşan ve Türkiye'de Amerikan hayranlığı yaratmak amacını güden «Size bir mektup var» adlı programı Türk halkına sunmakla, Osmanlı Bankası ne gibi bir çıkar sağlamaktadır?

Konuyu, toplumcu basınımızın ve uyanık güçlerimizin dikkatine sunuyoruz.

★

Bıçak Kemikte

Hangi güne duruyorsun arkadaş?
Yürü, kalk olanca hızınla yürü!..
Bıçak geldi ta kemiğe dayandı,
Oğlunla, karınla, kızınla yürü!..

Sözüm sana işçi kardaş, bak dinle,
Gün bugündür, yürü, zaman seninle,
Ayağından kesilirsen elinle,
Olmazsa dişinle, dizinle yürü!..

Sen işsiz kardaşım, sen benim gülüm,
Böyle yaşamaktan evlâdır ölüm,
Yürü, kahrolası kuru bir dilim
Ekmeğe sattığın gözünle yürü!..

Sen köylü kardaşım, yarınki güne
Hazırla kendini, itilme düne,
Yürü senden olmayanın üstüne,
Dört yılda bir mutlak sözünle yürü!..

Sen yazar kardaşım, dâvâ derinde,
Yürü, vuruş ön safların birinde,
Şu kaba kuvvetin her seferinde
Başında patlıyan yazınla yürü!..

Sen, terlikçi dostum, bir daha, gine
Düşman hançer indirmeden derine,
Sen onun alnının orta yerine
Örsünle, çivinle, biz'inle yürü!..

Sen Âşık kardaşım, çal, çağır, coştur,
Oturup uzunca beklemek boştur,
Yürü, halkın için bu son savaştır,
O kutsal silâhın sazınla yürü!..

Âşık İHSANÎ

SUNAY, ANAYASA BEKÇİSİ

Eski Genel Kurmay Başkanı, Emekli Orgeneral hemşehrimiz Cevdet Sunay, T.B.M. Meclisinin pazartesi günkü birleşiminde, Türkiye Cumhuriyeti'nin 5. Cumhurbaşkanı seçilmiştir.

Halkçı ve devrimci Türk Ordusunun bu seçkin üyesinin, Anayasa'nın bekçiliği görevini yüklenmesi, bütün yurtseverleri sevindirmiştir.

«Türkiye'miz, onların sıcaklığını duyacak!»

CELÂLETTİN ÇETİN

13 Şubat 1961'de bir avuç emekçinin kurduğu Türkiye İşçi Partisi, 5. yılına girmiş bulunuyor. Aşağıdaki yazıda, "AKŞAM" Gazetesi Yazarlarından Celâlettin Çetin, bu mutlu yıldönümündeki duyuşlarını dile getiriyor.

Babıâlî'de şu kadar yıl... Şu kadar cinayet, şu kadar yangın, şu kadar âfet ve şu kadar vurmuş vurulmuş, soymuş soyulmuş, ezmiş ezilmiş insan.. Hepsinin ardından istekle koştum.. Hepsinin öyküsünü oturup istekle yazdım. Ama şu partiler, particiler ve politikacılar yok mu, onlardan bıkkınlık geldi bana...

Çünkü hep aynı vaadleri, aynı nutukları dinledim ve aynı demeçleri aldım ellerinden. Bakkala, manava, kasaba bir günde ödediğimiz parayı bir tek taşına harcadığımız o büyük binadaki konuşmalardan tutun da kongrelere, mitinglere ve basın toplantılarına kadar hep aynı plâklar çaldı gramofonlarda... Bu yüzden de kendi adıma partili olmaktan, bir partiye girmekten müthiş korktum...

Ama uzun sürmedi bu korku ve bu bıkkınlık. Türkiye'mizde « bir avuç insan » geldi politika alanına... Ortaya yüreklerini koyan, söyliyecek sözleri olan, yoksul ülkemizin tüm sorunlarına çözüm yolları arayan bir avuç insan... İşte onlardan sonra, yani 1961'lerden, 62'lerden sonra bir partili olmanın, bir partiye girmenin artık korkulu düş olmadığını anladım.

Sonra bir doğu gezisi. Sonra Tunceli dağları ve dağlarda çalışan TİP'li gençler. Sonra bir berber dükkânında, bir kahvehanede, bir bakkal dükkânında yanyana, omuz omza duran TİP örgütleri... Ve kemikleri çıkmış hayvanları, taş yiyen çocukları ve bir toprak kuruluğu, bir toprak sıcaklığı içinde avuçları çatlamış kadınları ile Mir Seyid köyü... (Sosyalistler köyü oldu sonradan)

Bir avuç, bin avuç oldu böylece... Onbin olacak, yüzbin olacak biliyorum ve Türkiye'miz onların sıcaklığını duyacak...

üç zenci

üç zenci arkadaşım vardı
hint denizlerinde
biri uganda'lı biri kenya'lı
ve diğeri
madagaskar'lı siyah

gökleri vardı benimki gibi
mavi
yaprakları büyük ve yeşil
güneşleri daha sıcaktı
sıcacıktı
söyliyebiliyorlardı
hürriyet türkülerini
sevebiliyorlardı
abanoz derili kızları
hattâ âşık olabiliyorlardı

ekmek ve adalet
toprak ve hürriyet
nedir biliyorlardı

üç arkadaşım vardı
beraber kürek çekerdik hint
denizlerinde
biri uganda'lı biri kenya'lı
ve diğeri
madagaskar'lı siyah

ali taygan

"SAVAŞ„tan

Okurlarımıza

«SAVAŞ», çeşitli güçlükleri göğüsleyerek yayınını sürdürmeye çalışmaktadır. Çıkardığımız her sayı, bize yeni bir borç kapısı açmaktadır. Toplumcu dostlarımızın her bakımdan desteğine gereksinme duyuyoruz. «SAVAŞ»ın sürekli olarak elinize geçmesini istiyorsanız, onu çevrenizde tanıtınız, yeni aboneler sağlayarak çabamıza destek olunuz. «SAVAŞ»ın yıllık abone tutarı 25 liradır. Şimdiye dek çeşitli nedenlerle abone bedellerini gönderemiyen okurlarımızın, borçlarını ödemelerini bir kez daha diliyoruz.

Yazarlarımıza

Gazetemize yazı gönderen arkadaşlarımızın, «SAVAŞ»ın boyunu dikkate alarak, uzun yazıdan kaçınmalarını önemle dileriz.

SAVAŞ

değintiler

DERNEK Mİ DEDİNİZ ?

Gerçeklerimizin acılığını söyliyemiyorduk bir zamanlar. Nelerle suçlandırılmıyorduk? Şimdilerde ensesi kalınlar kızıyor, homurdanıyor gerçekcilere. Şimdilerde yaralarımızın derinliklerine inmek çabasını gösteren dalgıçlarımız çoğalıyor. İneceğiz bir gün. Sonra da kollarımızı sıvayıp kapatmak düşecek bize.

« Tonya İlkokullarını ve Öğrencilerini Koruma Derneği » bir yardıma çağırı bildirisi yayımladı. Bildiri Tonya'nın acı gerçeğini acı bir dille anlattıktan sonra, işin çıkar yolunun, yeni yetişecekleri tam, eksiksiz bir eğitimden geçirmek olduğunu belirtiyor, yardımseverleri, yardımın en güzelini, en değerlisini yapmaya çağırıyor.

Artık yurdun dertlerini, daha doğru bir deyimle kendi dertlerini dert edinebilme erdemini edinmeliyiz. Bu yolda uğraşanlara gerekli ilgiyi göstermeliyiz.

Ama inançsızlar : « Dernek mi dediniz? Hangi birine yetişelim? » diyeceklermiş. Desinler. Desinler bakalım.

SÜREYYA
ERYAŞAR